

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.
742

**2
abril
2017**

La samaritana

Gaietà de Casacuberta, rector

Introducció

Joan Evangelista ens presenta el diàleg de Jesús amb una dona samaritana, però comença posant-nos en situació d'abans del diàleg.

1. Jesús arriba fatigat amb els seus deixebles del camí de Jerusalem a Galilea. És un camí al desert, on el sol és molt calent. Jesús s'atura en un lloc on hi ha el pou de Jacob al poble de Sicar, a Samaria.

Els seus deixebles marxen per comprar menjar i quan tornen s'estranyen que Jesús estigui parlant amb una dona i li diuen que mengi, però Jesús els diu: "Jo per menjar tinc un altre aliment que vosaltres no sabeu: "El meu aliment és fer la voluntat de qui m'ha enviat per acomplir la seva obra".

Efectivament, Jesús va a buscar l'ovella perduda i el seu Pare vol que no en perdi cap de les que Ell li ha donat. Això és el que farà amb la samaritana.

2. Jesús parla amb la samaritana que ha vingut a buscar aigua del pou. Jesús supera l'enemistat entre els jueus i els samaritans, demana a aquesta dona un got d'aigua perquè té set i ella pensa que li està demanant un favor però, el que passa realment, és que Jesús li fa un favor a ella, que pensa en aigua fresca, clara, neta i molt

▼ *La Samaritana, Fresc de Manuel Panselinos, s. XIII, al Mont Athos*

necessària pels qui caminen pel desert de Judea. Jesús li vol donar una altra aigua, l'aigua viva i té cura d'aquesta dona fins que ella vol saber què és el que li vol dir Jesús. L'aigua viva és l'aigua de la vida autèntica. Ella encara no sap de la set de Déu, només coneix la llei, però pot renèixer com ja va passar amb Nicodem. Jesús li podrà donar una aigua que va molt més enllà de la llei de Moisès. Jesús li donarà la seva Paraula, la seva vida.

3. Jesús ha despertat l'interès d'aquesta dona perquè va més enllà de la tradició i de la llei. A l'Antic Testament, l'aigua era la saviesa, però en el Nou Testament és la Bona Nova de l'Evangelí: no es tracta de l'aigua del baptisme sinó de la trobada amb Jesús, el Messies esperat, que l'aigua també és donar la vida a aquesta dona.

4. Jesús li diu: "Vés a buscar el teu marit i torna aquí". Ella li diu que no té marit i Jesús valora que digui la veritat. Jesús no vol ser un endeví, ni vol poder, ni vol moralitzar, sinó que vol expressar el veritable culte del Pare, el Pare de la tendresa, el Pare que ens ha donat el seu Fill. Jesús li vol dir que el Temple ha quedat caduc i la religió jueva s'ha allunyat del pla de Déu, que Jesús ho veu clarament. És un Déu que no exigeix el que demana la llei en aquell temps, coses que els pobres no podien complir. El Déu de Jesús és aquell que estima els seus fills i no vol el sofriment que provoquen els del Temple fent patir els pobres.

5. La samaritana comunica als seus veïns que aquest home li ha dit tot el que ha fet. Els seus veïns van a trobar Jesús i li demanen que es quedi amb ells dos dies. Després li diran a la samaritana que ja no creuen per tot el que ella els ha dit sinó perquè ells mateixos han cregut que aquest home és el veritable Salvador del món. Jesús no ha vingut només per als jueus que no l'han acollit i ben instal·lats l'acaben portant a la Creu. Aquests pobres arraconats i menyspreats pels jueus són els qui salten a la fe com ja va passar amb les primeres comunitats cristianes, que en la majoria eren pagans.

La samaritana és la primera candidata a la fe en aquest Evangelí de Joan. Ella serà un model del Catecumen dels primers cristians i ella, primera propagandista de la fe.

Crist i la dona samaritana, Duccio di Buoninsegna, (entre 1308 i 1311)

Una conclusió col·lateral

Un jueu molt religiós evitava el contacte amb els samaritans perquè eren considerats impurs. Era una separació antiga, però eren exclosos del poble de Déu. Jesús veu altrament una cosa col·lateral de l'Evangelí de Lluc que, dels deu leprosos curats, només el samarità dóna les gràcies a Jesús. També el Bon Samarità és una paràbola de l'autèntica caritat i amor, paràbola molt rica de contingut.

Capella de Sant Pançaç

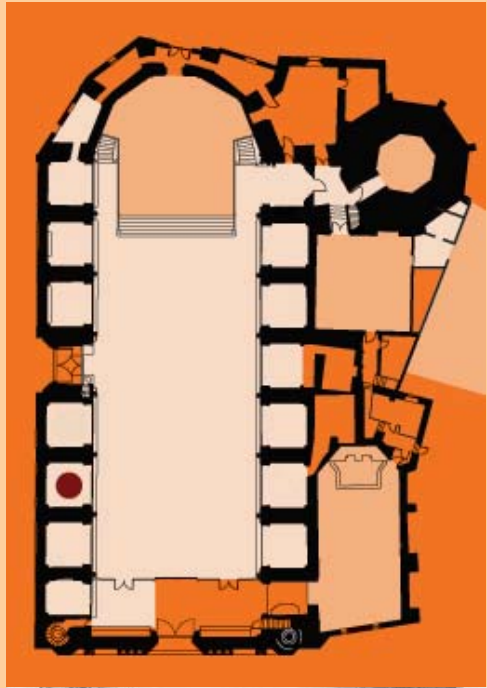
Retaule de San Pançaç (segle XX)

Juli Fossas Martínez (1868-1945)
MiTPi-0146

L'advocació de Sant Pançaç és una de les més antigues del Pi, juntament amb la de Sant Climent. Es coneix com a mínim des de l'any 1062, ocupant probablement un dels tres absis de l'antiga església romànica, i sabem per diverses notícies que es feien testaments sacramentals sobre el seu altar. Quan es va substituir l'església romànica per la gòtica l'altar de Sant Pançaç va ocupar la primera capella del cantó de l'Epístola, l'actual pas a la sagristia, on encara es conserva la clau de volta que representa el seu martiri. Entre els segles XIX i XX canvià unes quantes vegades d'ubicació, fins que l'any 1928 ocupà aquesta capella, dedicada antigament a Santa Llúcia i Santa Margarida. L'actual retaule fou un disseny de Juli Fossas i s'inaugurà l'any 1919. Més tard s'hi afegiren les dues pintures laterals, representant el bateig i el martiri del sant.

La imatge de Sant Pançaç, enormement venerada per ser patró del treball, va ser de les poques escultures que es van salvar de la crema de 1936 i s'explica que els milicians van estar a punt de llençar-la a la foguera però a l'últim moment algú va cridar: "Aquest no, que és treballador!", aleshores van escapar-li el dit de la mà dreta i va quedar amb el puny alçat, "Ara sí que és dels nostres!", van dir, i gràcies a això no es va cremar.

Juntament a Sant Pançaç, es veneren en les figures de Santa Llúcia i Sant Antoni de Pàdua.

Retaule de la Mare de Déu de la Providència abans de 1936

HORARIS DE MISSES I ACTES LITÚRGICS DE LA SETMANA SANTA

9 d'abril, DIUMENGE DE RAMS

11:45, Processó i Benedicció de Rams
12:00, Missa solemne
13:00, Missa (castellà)
19:00, Via Crucis

13 d'abril, DIJOUS SANT

20:00, Missa de la Cena del Senyor

14 d'abril, DIVENDRES SANT

18:00, Celebració de la Passió del Senyor i després, Via Crucis

15 d'abril, DISSABTE SANT

22:00, Vetlla Pasqual

16 d'abril, DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

Misses a les 12:00 i a les 13:00 (castellà)

Santa Maria del Pi, una església al cor de Barcelona

El passat dijous 23 de març, després de celebrar la missa solemne de Sant Josep Oriol, vam inaugurar a la cripta l'exposició permanent que amb el títol Santa Maria del Pi, una església al cor de Barcelona, fa un recorregut per les diferents etapes constructives, des del segle V fins l'any 1936.

Properament, organitzarem visites comentades pels comissaris de l'exposició, l'Albert Cortés i en Jordi Sacasas perquè tots els que ho vulgueu, pugueu conèixer tots els detalls.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella
de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és
l'indret d'acollida de la
parròquia on us atendrem a
qualsevol hora.

Per les gestions
administratives relacionades
amb els sagraments, l'horari
establert és el següent:

Dilluns i dimecres
de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com